

**TELŠIŲ RAJONO SAVIVALDYBĖS ADMINISTRACIJOS
DIREKTORIUS**

**ĮSAKYMAS
DĖL GYVŪNŲ LAIKYMO TELŠIŲ RAJONE TAISYKLIŲ PATVIRTINIMO**

2016 m. kovo 17 d. Nr. A1-416
Telšiai

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 29 straipsnio 8 dalies 2 punktu, Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 3 straipsnio 10 dalies 2 punktu ir Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo, patvirtinto Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymu Nr. B1-336 „Dėl Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo patvirtinimo“, 6 punktu:

1. T v i r t i n u Gyvūnų laikymo Telšių rajone taisykles (pridedama).
2. N u s t a t a u, kad šio įsakymo vykdymą kontroliuoja Telšių rajono savivaldybės administracijos direktorius.

Administracijos direktoriaus pavaduotojas,
atliekantis direktoriaus funkcijas

Kęstutis Anglickas

GYVŪNŲ LAIKYMO TELŠIŲ RAJONE TAISYKLĖS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Gyvūnų laikymo Telšių rajone taisyklės (toliau – Taisyklės) nustato gyvūnų laikytojų pareigas, draudžiamus veiksmus, gyvūnų laikymo ir priežiūros bendruosius ir specialiuosius reikalavimus, gyvūnų augintinių, bešeimininkių ir beprیزیūrių gyvūnų laikymo ir priežiūros reikalavimus Telšių rajono savivaldybės teritorijoje.

2. Mėgėjų sodų sklypuose, kurie yra sodininkų bendrijos teritorijoje, leidžiamų laikyti smulkių gyvūnų (triušių, nutrijų, šunų, paukščių, bičių ir kt.) rūšių sąrašas, jų laikymo tvarka ir sąlygos gali būti nustatomos sodininkų bendrijos vidaus tvarkos taisyklėse, kurių nuostatos neturi prieštarauti Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo ir šių Taisyklių nuostatoms.

3. Taisyklėse vartojamos sąvokos:

Bepriežiūris gyvūnas – gyvūno laikytojo neprižiūrimas gyvūnas, kuris yra už gyvūno laikytojo valdomo gyvenamojo ar negyvenamojo pastato ar kitos teritorijos ribų.

Bešeimininkis gyvūnas – gyvūnas, kuris neturi savininko ar jis nežinomas arba kurio savininkas atsisakė neperduodamas jo kitam savininkui.

Bitynas – vieta lauke, kur laikomi aviliai su bičių šeimomis.

Gyvūnas – bet kokios rūšies ūkinis ar laukinis gyvūnas arba gyvūnas augintinis.

Gyvūnas augintinis – gyvūnas, laikomas estetiniams ir bendravimo poreikiams tenkinti.

Gyvūno laikymas – gyvūno gyvenimo, mitybos, zoohigienos sąlygų sudarymas.

Gyvūno laikytojas – asmuo, kuris yra gyvūno savininkas ar jį laiko atlygintinai ar neatlygintinai.

Gyvūno savininkas – asmuo, kuriam nuosavybės teise priklauso gyvūnas.

Gyvūnų apsauga – priemonės gyvūnų gerovei užtikrinti.

Gyvūnų augintinių veisėjas – asmuo, turintis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatyta tvarka išduotą leidimą veisti gyvūnus augintinius verslo tikslais.

Gyvūnų gerovė – optimalus gyvūnų fiziologinių ir etologinių poreikių tenkinimas.

Gyvūnų globa – asmens veikla, skirta gyvūno gerovei ir apsaugai užtikrinti.

Gyvūnų globėjas – asmuo, atitinkantis teisės aktų nustatytus reikalavimus ir užsiimantis beprیزیūrių ir bešeimininkių gyvūnų globa ir (ar) laikinąja gyvūnų globa.

Gyvenamoji vietovė – urbanizuota vietovė, turinti nustatytas ribas.

Gyvūnų laikymo vieta – pastatas (pastatai) arba tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, bet kuri vieta, kur gyvūnai yra laikomi, auginami ir prižiūrimi.

Gyvūnų vedžiojimo aikštelė – teritorija, skirta ar pritaikyta gyvūnams vedžioti, arba aikštelė su įrenginiais arba be jų gyvūnams vedžioti.

Organizacija – juridinis asmuo, su kuriuo Telšių rajono savivaldybės administracija (toliau – Savivaldybės administracija) yra sudariusi sutartį dėl beprیزیūrių ir bešeimininkių gyvūnų kontrolės vykdymo.

Renginys su gyvūnais – paroda, sporto varžybos, rungtynės, mugė, aukcionas, cirko vaidinimas ar programa, konkursas, filmas, laida, reklama ar kitas viešas renginys, kuriame naudojamas vienas ar daugiau gyvūnų.

Žemės valda – nuosavybės teise valdomas žemės sklypas ar bendra ūkine veikla susiję keli žemės sklypai.

Uždara žemės valda – žemės valda, kurios teritorija yra aptverta tvora su vartais.

4. Kitos Taisyklėse vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme ir kituose teisės aktuose.

5. Šių Taisyklių Telšių rajono savivaldybės teritorijoje privalo laikytis visi fiziniai ir juridiniai asmenys.

II. GYVŪNO LAIKYTOJO PAREIGOS

6. Gyvūnų laikytojas privalo:

6.1. užtikrinti, kad atskirų rūšių gyvūnai būtų registruojami ir ženklinami pagal gyvūnų registravimą ir ženklinimą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus;

6.2. užtikrinti, kad viešosiose vietose, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, pvz.: atvirose balkonuose, rūsiuose, koridoriuose, laiptinėse ir kt., gyvūnai nebūtų paliekami be priežiūros ir (ar) laikomi;

6.3. nedelsdamas surinkti gyvūnų ekskrementus ar kitus gyvūno paliktus teršalus, gyvūnui priteršus viešojoje vietoje, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose ar kito asmens žemės valdoje;

6.4. užtikrinti, kad asmuo iš nuolatinės gyvūnų laikymo vietos veždamas ar kitu būdu perkeldamas gyvūnus turėtų Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraštį, kurio forma patvirtinta Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2006 m. kovo 16 d. įsakymu Nr. B1-207 (Žin., 2006, Nr. 31-1102; 2009, Nr. 13-527), išskyrus atvejus, kai gyvūnai pervežami ar kitu būdu perkeliama į kitą to paties gyvūno laikytojo gyvūnų laikymo vietą Lietuvos Respublikoje ar gyvūno laikytojas nekomerciniais tikslais vežasi gyvūnus augintinius;

6.5. užtikrinti, kad laikomi gyvūnai nekeltų grėsmės žmonių gyvybei, sveikatai ar turtui, kitų gyvūnų gyvybei ar sveikatai;

6.6. užtikrinti, kad šalutiniai gyvūniniai produktai būtų tvarkomi pagal 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1069/2009 su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2010 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/63/ES (OL 2010 L 276, p. 33). Gyvūnų augintinių gaišenos gali būti tvarkomos vadovaujantis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. rugpjūčio 11 d. įsakymu Nr. B1-459 patvirtintais Gyvūnų augintinių gaišenų tvarkymo veterinarijos reikalavimais (Žin., 2005, Nr. 101-3784). Gyvūnų augintinių gaišenos gali būti laidojamos Savivaldybės administracijos nustatyta tvarka Savivaldybės administracijos įsteigtose gyvūnų augintinių kapinėse;

6.7. užtikrinti, kad laikomi gyvūnai nekeltų triukšmo, trikdančio žmonių ramybę, poilsį, darbą ar viešąją rimtį viešosiose vietose, butuose, individualių namų teritorijose, negyvenamosios paskirties patalpose. Gyvūno laikytojas atsako Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekso nustatyta tvarka, jei aplinkinių valdų, namų, butų savininkai ar gyventojai skundžiasi dėl gyvūnų keliamo triukšmo;

6.8. apie gyvūno dingimą pranešti Organizacijai.

III. DRAUDŽIAMAI VEIKSMAI

7. Asmenims draudžiama:

7.1. vesti, neštis gyvūnus, eiti su gyvūnais ar juos su savimi turėti teritorijose, patalpose ir kitose vietose, pažymėtose draudžiamuoju ženklu, išskyrus gyvūnus, kuriuos naudoja pareigūnai, atlikdami jų kompetencijai priskirtas funkcijas, ir šunis vedlius (draudžiamasis ženklas turi būti ne mažesnio kaip 8 cm pločio ar skersmens ir pakabintas matomoje vietoje prie įėjimo į tokias teritorijas, patalpas ar vietas);

7.2. vedžioti arba leisti gyvūnams bėgioti masinio žmonių susibūrimo vietose, švietimo ir ikimokyklinių įstaigų teritorijose, sveikatos apsaugos įstaigų, sporto ir vaikų žaidimo aikštelėse, paplūdimiuose, parkuose ir skveruose (išskyrus tuos, kuriuose įrengtos vedžiojimo aikštelės) bei vietose, pažymėtose ženklu su užrašu „Šunis vedžioti draudžiama“ (apvalus 25 cm skersmens skritulys, kurio fone pavaizduotas baltas šuns siluetas, su įstriža raudona linija iš kairės ženklo viršutinės dalies žemyn į ženklo dešinę dalį), bei kitose teritorijose. Teritorijų, kuriose griežtai draudžiama vedžioti šunis, sąrašas pateiktas šių taisyklių 2 priede;

7.3. gyvūnų priežiūrai semti smėlių iš vaikų žaidimo smėlio dėžių, į jas pilti smėlį, užterštą gyvūnų išmatomis, vesti gyvūnus ten tuštintis;

7.4. be pateisinamos priežasties sužeisti, gąsdinti ar numarinti gyvūną;

7.5. gyvūną skandinti, smaugti arba užkasti, naudoti metodus ar vaistus, kurių pasekmės negali būti kontroliuojamos;

- 7.6. nesirūpinti gyvūno sveikata, nesuteikti susirgusiam veterinarinės pagalbos, laikyti be maisto, vandens, kankinti;
- 7.7. numarinti gyvūną nehumaniškomis priemonėmis, žiauriai elgiantis, kankinant (skandinant, mušant, smaugiant, užkasant ir pan.), naudoti metodus ir vaistus, kurių pasekmės negali būti kontroliuojamos;
- 7.8. ruošti gyvūnus tarpusavio kautynėms, organizuoti gyvūnų kovas;
- 7.9. naudoti benamius (beglobius) gyvūnus tyrimo ir mokymo tikslams, naikinti juos nesilaikant šiose taisyklėse numatytų reikalavimų;
- 7.10. gyvūnams pasiekiamose vietose sąmoningai padėti ar kitaip pateikti nuodų arba jais apdoroto maisto, pašaro ar lesalo;
- 7.11. žiauriai elgtis su gyvūnais ir juos kankinti, bet kokiomis priemonėmis tiesiogiai ar netiesiogiai propaguoti ir skatinti žiaurų elgesį su gyvūnais, jų kankinimą, kurstyti smurtą prieš gyvūnus;
- 7.12. visuomenės informavimo priemonėse skleisti informaciją apie antihumanišką elgesį su gyvūnais;
- 7.13. laikyti gyvūnus maisto produktų gamybos ir prekybos įmonėse, viešojo maitinimo įstaigose, daugiabučių namų bendro naudojimo patalpose, bendrabučiuose, išskyrus tuos, kur gyvūnams laikyti įrengtos vietos;
- 7.14. laikyti daugiabučių namų gyvenamosiose ar ūkinės paskirties patalpose (sandėliukuose, rūsiuose) ir bendrosios paskirties teritorijose (skveruose, parkuose, pakelėse, miesto miškuose ir kitose) ganyti ūkinės paskirties gyvūnus bei kaupti mėšlą;
- 7.15. kovinius šunis, kovinių ir pavojingų šunų mišrūnus (tais atvejais, kai tokių šunų Lietuvos Respublikos įstatymai nedraudžia) bei pavojingus šunis laikyti daugiabučiuose namuose (ši nuostata netaikoma iki Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo įsigaliojimo laikomiems pavojingiems šunims, kuriems Savivaldybės administracija yra išdavusi leidimą).
- 7.16. maudyti gyvūnus pliažuose, poilsiavietėse ir kitose žmonių maudymosi vietose.
8. Kai gyvūno augintinio savininkas nebegali daugiau suteikti gyvūnui augintiniui reikiamos priežiūros, jis privalo perduoti gyvūną augintinį naujam savininkui (įskaitant perdavimą gyvūnų globėjui), kuris privalės prižiūrėti gyvūną augintinį pagal šio įstatymo ir kitų teisės aktų reikalavimus. Gyvūno augintinio savininkas, nebegalintis suteikti gyvūnui augintiniui reikiamos priežiūros ir išnaudojęs visas galimybes perduoti gyvūną augintinį kitam savininkui ir išsaugoti jo gyvybę, gali kreiptis į veterinarijos gydytoją dėl nugaišinimo.
9. Draudžiama laikyti gyvūnus asmenims, įstatymų nustatyta tvarka pripažintiems neveiksniais šioje srityje. Asmenys, kurių veiksnumas šioje srityje apribotas, gali įsigyti, laikyti gyvūnus tik turėdami rūpintojo sutikimą.

IV. BENDRIEJI GYVŪNŲ LAIKYMO IR PRIEŽIŪROS REIKALAVIMAI

10. Visiems gyvūnams laikyti turi būti suteikiamos jų sveikatos ir gerovės reikalavimus atitinkančios laikymo patalpos, aplinka, priežiūra, pašaras (lesalas) ir vanduo.
11. Gyvūnai turi būti reguliariai apžiūrimi, prireikus jiems nedelsiant turi būti suteikiama veterinarinė pagalba.
12. Tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, jie turi būti apsaugomi nuo nepalankių oro sąlygų.
13. Laikant gyvūnus pastatuose, juose turi būti tinkamai įrengtos grindys, atitinkančios laikomų gyvūnų fiziologinius poreikius, nekeliančios pavojaus gyvūnų sveikatai ir gerovei, konstrukcijos gyvūnams miegoti ar pakreikta tinkamų pakratų.
14. Gyvūnams naudojami pakratai turi būti sausi, sugeriantys drėgmę, netoksiški ir be užkrečiamųjų ligų sukėlėjų, kenkėjų ar kito užkrato.
15. Gyvūnai turi būti šeriami jų poreikius atitinkančiais pašarais (lesalais). Pašaro (lesalo) kiekis, sudėtis, forma ir jo pateikimas turi atitikti gyvūnų mitybos ir elgesio poreikius. Visi gyvūnai turi gauti pašaro (lesalo) jų fiziologines reikmes atitinkančiais laiko tarpais.

16. Gyvūnams prieinamoje vietoje nuolat turi būti tinkamo vandens arba jie, atsižvelgiant į jų fiziologinius poreikius, turi būti reguliariai girdomi.

17. Gyvūnų laikymo vietoje turi būti pakankamas kiekis gyvūnams šerti ir girdyti naudojamų indų arba pakankamas plotas, kad vienu metu be konkurencijos galėtų maitintis visi gyvūnai.

18. Gyvūnų laikymo vietoje gyvūnai neturi būti laikomi nuolatinėje tamsoje arba vien dirbtinėje šviesoje be atitinkamos poilsio pertraukos. Jei gyvūnų laikymo vietoje gyvūnų fiziologinėms ir etologinėms reikmėms tenkinti nepakanka esamos natūralios šviesos, turi būti įrengiamas dirbtinis apšvietimas.

19. Parenkant gyvūnus laikyti grupėmis, turi būti atsižvelgiama į jų tarpusavio konkurencijos galimybę. Gyvūnai, kuriems reikia skirtingų aplinkos sąlygų, neturi būti laikomi kartu.

20. Gyvūnus, kurie negali būti laikomi kartu (pvz., paukščiai ir katės), rekomenduojama laikyti taip, kad jie neturėtų sąlyčio, išskyrus atvejus, kai gyvūnai yra pripratinti būti kartu.

21. Gyvūnų laikymo vietos (ypač aptvarams, voljerams įrengti naudojamos medžiagos, laikyti ir prižiūrėti naudojama įranga, prie kurių gyvūnai gali prisiliesti), neturi būti kenksmingos gyvūnams ir turi būti pritaikytos taip, kad jas būtų galima valyti ir dezinfekuoti. Gyvūnų laikymo vietos turi būti reguliariai valomos, plaunamos ir prireikus dezinfekuojamos.

22. Voljerai ar kiti gyvūnams laikyti skirti nesudėtingi statiniai statomi vadovaujantis Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2010 m. rugsėjo 27 d. įsakymu Nr. D1-812 „Dėl Statybos techninio reglamento STR 1.01.07:2010 „Nesudėtingi statiniai“ patvirtinimo“ (Žin., 2010, Nr. 115-5903).

23. Balandžiai gali būti laikomi tik tam tikslui pritaikytose patalpose. Draudžiama juos laikyti daugiabučiuose gyvenamuosiuose namuose (balkonuose ir pan.).

24. Jeigu uždaroje savininko valdoje gyvena kelios šeimos, būtinas raštiškas bendraturčių sutikimas laikyti gyvūnus.

25. Gyvūnų savininkai privalo užtikrinti, kad jų laikomi gyvūnai be priežiūros nepatektų į kitas privačias valdas, bendrojo naudojimo teritorijas, patalpas.

26. Gyvūnų savininkai privalo užtikrinti vykdančių specialius pavedimus valstybės, savivaldybės pareigūnų ir tarnautojų bei inžinerinių komunikacijų priežiūrą atliekančių tarnybų darbuotojų (policijos, antstolių, šilumos tiekimo, vandentiekio, dujų, elektros tinklų) saugumą.

V. SPECIALIEJI ŪKINIŲ GYVŪNŲ LAIKYMO REIKALAVIMAI

27. Ūkiniai gyvūnai turi būti laikomi nepažeidžiant Ūkinės paskirties gyvūnų gerovės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2002 m. gegužės 16 d. įsakymu Nr. 223 (Žin., 2002, Nr. 51-1974).

28. Telšių rajone ūkinės paskirties gyvūnai gali būti laikomi tik specialiai ūkiniams gyvūnams laikyti pastatytuose ūkiniuose pastatuose savininkų nuosavose valdose (vienoje valdoje gyvenant kelioms atskiroms šeimoms – tik gavus raštišką kitų šeimų pilnamečių narių sutikimą) arba specialiai ūkiniams gyvūnams laikyti pastatytuose ūkiniuose pastatuose prie daugiabučių namų (gavus kaimynų sutikimus).

29. Pastatai, kuriuose laikomi ūkinės paskirties gyvūnai, turi būti įrengti teisės aktų nustatyta tvarka.

30. Ūkinių gyvūnų, išskyrus bičių, laikytojai turi užtikrinti, kad jų laikomi ūkiniai gyvūnai neišeitų už žemės valdos, kurioje jie yra laikomi, ribų.

31. Telšių rajone ūkinės paskirties gyvūnai gali būti ganomi tik privačiose ar išsinuomotose teritorijose. Draudžiama ūkinės paskirties gyvūnus laikyti ir ganyti skveruose, parkuose, pakelėse ir kitose bendrojo naudojimo teritorijose.

32. Draudžiama pririšti gyvulius šalia kelio taip, kad jie trukdytų eismui.

33. Kiekvienas galvijų, kiaulių, avių ir ožkų laikytojas Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka pildo laikomų gyvulių apskaitos žurnalą, atsako už turimų gyvulių ženklimą, informacijos apie gyvulių skaičiaus pokytį pateikimą.

34. Ūkinės paskirties gyvūnų laikytojai užtikrina, kad laiku būtų imtasi veterinarijos sanitarijos ir ūkinių priemonių: ūkinės paskirties gyvūnų laikymo patalpos, gardai, loviai, ėdžios ir kiti įrengimai turi būti reguliariai valomi ir dezinfekuojami. Mėšlas, srutos ir nesušęti ar išbarstyti pašarai turi būti nuolatos šalinami, kad nebūtų nemalonaus kvapo ir nepriviliotų musių arba graužikų.

35. Ūkinės paskirties gyvūnų laikymo vieta turi atitikti sanitarijos, higienos ir veterinarijos reikalavimus.

36. Ūkinių gyvūnų laikytojai turi laikytis specialiųjų ir tam tikroms ūkinių gyvūnų rūšims laikyti taikomų reikalavimų.

37. Ūkinių gyvūnų laikytojas, vykdydamas gyvūnų užkrečiamųjų ligų prevenciją, turi užtikrinti, kad:

37.1. į ūkinių gyvūnų laikymo patalpą nepatektų pašaliniai asmenys, laukiniai, bešeimininkiai ir (ar) bepriėžiūriai gyvūnai, graužikai ir kiti kenkėjai, kurie gali pernešti gyvūnų užkrečiamųjų ligų sukėlėjus, priemonės ar įranga, kuriose gali būti minimų ligų sukėlėjų;

37.2. ūkinių gyvūnų laikymo vietoje reguliariai būtų atliekamas graužikų ir kitų kenkėjų naikinimas, naudojant tam skirtus metodus ir priemones;

37.3. ūkiniai gyvūnai būtų šeriami ar lesinami tik saugiais pašarais ar lesalais ir girdomi tinkamu vandeniu;

37.4. ūkiniams gyvūnams susirgus ar įtarus juos sergant, būtų sudaromos sąlygos veterinarijos gydytojui gyvūnus tinkamai apžiūrėti, diagnozuoti ligas ir juos gydyti.

38. Ūkinių gyvūnų laikytojas turi užtikrinti, kad mėšlas ir srutos būtų tvarkomos vadovaujantis Aplinkosaugos reikalavimais mėšlui tvarkyti, patvirtintais Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2005 m. liepos 14 d. įsakymu Nr. D1-367/3D-342 (Žin., 2005, Nr. 92-3434).

39. Bitynuose turi būti laikomos ir (ar) veisiamos sveikos bitės.

40. Bičių laikytojas turi laikytis Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. kovo 18 d. įsakymu Nr. B1-180 (Žin., 2005, Nr. 38-1266; 2011, Nr. 13-593).

41. Kiekvienas bitynas turi turėti bityno pasą, kurio forma nurodyta Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 1 priede. Ne vėliau kaip per 30 dienų nuo bityno paso išdavimo bičių laikytojas turi suženklinti ir sunumeruoti visus bityno avilius, kurie bus laikomi savivaldybės teritorijoje.

42. Prie įėjimo į žemės valdos teritoriją, kurioje laikomi aviliai su bičių šeimomis, matomoje vietoje turi būti ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens įspėjamasis ženklas su užrašu, pvz., „Atsargiai, bitės!“ Ant ar prie įspėjamojo ženklo turi būti nurodytas bityno paso numeris ir kontaktinis telefono numeris.

43. Bitynai turi būti įrengiami taip, kaip numatyta Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 7 punkte. Veisliniai bitynai turi atitikti šio dokumento 7 ir 8 punktų reikalavimus.

44. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, medingųjų augalų žydėjimo metu bičių laikytojui leidžiama atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis ne arčiau kaip:

44.1. 2,5 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje jis bičių ganykloms pagerinti pasėjo ne mažiau kaip 1 ha medingųjų augalų ar pasodino ne mažiau kaip 0,5 ha medingųjų medžių ar krūmų;

44.2. 1 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje natūraliai auga medingieji augalai;

44.3. didesniu kaip 3 kilometrų atstumu nuo sąvartynų, atliekų valymo, surinkimo, perdirbimo ir naikinimo objektų, užterštų vandens telkinių ir kitų užterštų teritorijų.

45. Atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis arčiau pasėtų medingųjų augalų ar pasodintų medingųjų krūmų ar medžių, nei nurodyta 44.1 ir 44.2 papunkčiuose, galima tik tuo atveju, jei bičių laikytojas turi sklypo savininko raštišką sutikimą.

46. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, asmenys, apdorojantys žemės sklypus augalų apsaugos priemonėmis, turi laikytis Augalų apsaugos produktų įvežimo, vežimo, saugojimo, naudojimo, tiekimo rinkai taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2003 m. gruodžio 30 d. įsakymu Nr. 3D-564 (Žin., 2004, Nr. 15-481; 2012, Nr. 100-5108).

47. Prieš atliekant avilių apžiūrą, medkopį ar kitus bityno priežiūros darbus medunešio laikotarpiu, turi būti žodžiu įspėjami asmenys, esantys žemės valdoje, kurioje laikomi aviliai su bitėmis, ir už jos ribų, kurie tikėtina, kad gali nukentėti nuo bičių.

48. Bičių laikytojas, turintis bityną savivaldybės gyvenamojoje vietovėje, sodų bendrijoje aktyvios bičių veiklos metu turi užtikrinti, kad:

48.1. atstumas nuo jo įrengtų avilių, esančių bityne, būtų ne mažesnis kaip:

48.1.1 100 m atstumas iki rekreacinių teritorijų;

48.1.2. 10 m atstumas iki kelio, pėsčiųjų ar dviračių tako;

48.1.3. 50 m atstumas iki statinių, kuriuose laikomi ūkiniai gyvūnai, arba žemės valdų, kuriose ganomi ūkiniai gyvūnai;

48.1.4. 5 m atstumas iki besiribojančios žemės valdos, kurioje yra gyvenamieji namai;

48.2. avilių lakos būtų atgręžtos į bičių laikytojo žemės valdos vidurį, išskyrus atvejus, kai avilių lakos yra ne žemiau kaip 2 m aukštyje virš žemės;

48.3. būtų laikoma ne daugiau kaip 1 bičių šeima 1 are žemės valdos, išskyrus atvejus, kai bičių laikytojas turi visų besiribojančių žemės valdų savininkų ar naudotojų rašytinius sutikimus, kuriais patvirtinama, kad žemės valdos savininkai ar naudotojai leidžia bičių laikytojui laikyti daugiau kaip 1 bičių šeimą 1 are žemės valdos.

50. Minimalių atstumų reikalavimai 48.1.1 - 48.1.3 papunkčiuose aviliams netaikomi, kai teritorija, kurioje jie įrengti, yra aptverta tvora arba apsodinta gyvatvore, ne žemesne kaip 2 m aukščio.

51. jei nesilaikoma 48.1.4 papunkčio reikalavimų, turi būti kaimynų, su kuriais atstumai neišlaikomi, raštiškas sutikimas laikyti toje teritorijoje bites.

52. Jei nesilaikoma 48.3 papunkčio reikalavimų, turi būti visų besiribojančių teritorijų kaimynų raštiškas sutikimas laikyti toje teritorijoje bites.

53. Reikalavimai vežiojamam bitynui:

53.1. atstumas nuo kaimyninių pastatų ar gyvulių ganyklų turi būti ne mažesnis kaip 50 m;

53.2. bičių laikytojas, kuris stato avilius arti medingųjų augalų savininko žemės sklypo, raštiškai susitaria su medingųjų augalų sklypo savininku;

53.3. bičių laikytojas, norintis avilius statyti kito asmens nuosavybės teise valdomame žemės sklype, turi turėti raštišką žemės savininko sutikimą, o norintis avilius statyti valstybinėje žemėje – raštišką valdytojo sutikimą.

54. Be šeimininko spiečiaus nuosavybė nustatoma vadovaujantis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 4.60 straipsnio nuostatomis.

55. Ginčai, vykstantys tarp asmenų, susijusių su bitininkyste, sprendžiami vadovaujantis Lietuvos Respublikos įstatymais, šiomis taisyklėmis ir kitais teisės aktais.

56. Šias taisykles pažeidę bičių savininkai (laikytojai) nukentėjusiems asmenims atlygina žalą savanoriškai arba Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

VI. GYVŪNŲ AUGINTINIŲ LAIKYMAS

57. Dviejų butų namo bute, daugiabučio namo bute ar individualiame gyvenamajame name leidžiamų laikyti šunų ar kačių skaičius nustatomas atsižvelgiant į vienam šuniui ar katei reikalingą minimalią ploto normą, nurodytą Taisyklių 1 priede, ir šių gyvūnų vados dydį.

58. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai laikomi vadovaujantis Pavojingų šunų įvežimo, įsigijimo, veisimo, dresavimo, prekybos, laikymo ir kovinių šunų bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnų laikymo tvarkos apraše, patvirtintame Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. balandžio 15 d. įsakymu Nr. B1-290 (Žin., 2013, Nr.

41-203), nustatyta tvarka. Asmenys, norintys įvežti, įsigyti, laikyti, veisti, parduoti pavojingus šunis, privalo turėti Savivaldybės administracijos direktoriaus nustatyta tvarka išduotus leidimus.

59. Voljeras, narvas ar kita laikymo įranga, kuriuose laikomi šunys, turi būti įrengti taip, kad juose laikomi šunys, priklausomai nuo dydžio, negalėtų iš jų iššokti ar kitu būdu pabėgti.

60. Patalpos, voljero, narvo ar kitos laikymo įrangos, kuriuose laikomi šunys ar katės, plotas turi atitikti Taisyklių priede nustatytas normas.

61. Kai šuo laikomas pririštas, jis turi būti rišamas taip, kad neišeitų už žemės valdos, kurioje laikomas, ribos.

62. Šuniui prieinamoje vietoje turi būti įrengta būda ar kita vieta (slėptuvė), kurioje šuo galėtų pasislėpti nuo nepalankių oro sąlygų ir kurios dydis, priklausomai nuo šuns dydžio, būtų toks, kad šuo į ją galėtų lengvai įlįsti, joje apsisukti ir atsigulti. Šuns būda turi būti pakelta nuo žemės paviršiaus ar kito pagrindo ar kitu būdu užtikrinama šuns poilsio vietos apsauga nuo vandens. Rekomenduojama būdos angą uždengti, kad į būdą nepatektų krituliai.

63. Uždaroje žemės valdoje šuo gali būti laikomas nepririštas, jei užtikrinama, kad šuo iš jos neišbėgs. Tokiu atveju matomoje vietoje turi būti pakabintas ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens įspėjamasis ženklas su užrašu, pvz., „Atsargiai, šuo!“, o prie uždaros žemės valdos vartų rekomenduojama įrengti skambutį valdos savininkui pakviesti.

64. Šunis rekomenduojama vedžioti Savivaldybės administracijos įrengtose gyvūnų vedžiojimo aikštelėse, jei jos yra, kitais atvejais – laukymėse, parkų pakraščiuose, kitose rečiau žmonių lankomose vietose. Gyvūnų vedžiojimo aikštelės turi būti pažymėtos aiškiai matomais, ne mažesniais kaip 15 cm pločio ar skersmens ženklais su užrašu, pvz., „Gyvūnų vedžiojimo aikštelė“. Jei šuns laikytojas, vedžiodamas savo augintinį uždaroje gyvūnų vedžiojimo aikštelėje, gali užtikrinti, kad jo šuo nekels grėsmės kitiems gyvūnams ir žmonėms, nepabėgs iš aikštelės, šuo gali būti be pavadėlio ir (ar) antsnukio. Asmenys, gyvūnų vedžiojimo aikštelėse vedžiojantys šunis, turi surinkti jų šunų paliekamus ekskrementus ir kitus teršalus.

65. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai bendrojo naudojimo patalpose, viešose vietose vedžiojami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu. Kiti šunys bendrojo naudojimo patalpose, viešose vietose vedžiojami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu ar be jo.

KEISTA:

2017-07-07 įsakymu Nr. AI-1146

66. Šunį vedantis asmuo turi užtikrinti, kad šuo nekels grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams. Jei šalia yra žmonių ar gyvūnų, pavadėlis turi būti sutrumpinamas tiek, kad šuo nekeltų grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams.

KEISTA:

2017-07-07 įsakymu Nr. AI-1146

67. Gyvūnų, nurodytų Konvencijos dėl nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos (OL 2004 m. specialusis leidimas, 11 skyrius, 15 tomas, p. 48) I priedėlyje ir 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą (OL 2004 m. specialusis leidimas, 15 skyrius, 3 tomas, p. 136) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2012 m. vasario 6 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr.101/2012 (OL 2012 L 39, p. 133), laikytojai turi turėti teisėtą jų įsigijimą patvirtinančius dokumentus.

VII. GYVŪNŲ VEŽIMAS

68. Gyvūnus galima vežti tik specialiai paruoštu transportu. Ilgesnio vežimo metu jie turi būti reguliariai maitinami ir girdomi.

69. Skirtingų rūšių, taip pat sužeisti ar ligoti gyvūnai turi būti vežami atskirai.

70. Visuomeninėse transporto priemonėse (priemiestiniuose ir tarp miestiniuose autobusuose, traukiniuose ir kt.) gyvūnus leidžiama vežti pagal Keleivių ir bagažo vežimo keleiviniu kelių

transportu Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklės, patvirtintas Lietuvos Respublikos susisiekimo ministro 2011 m. balandžio 13 d. įsakymu Nr. 3-223 „Dėl Keleivių ir bagažo vežimo kelių transportu taisyklių patvirtinimo“ (Žin., 2011, Nr. 46-2190). Gyvūnų išvežimą iš Lietuvos Respublikos reglamentuoja Lietuvos Respublikos Vyriausybė. Keliaudamas savininkas privalo turėti šuns dokumentus, kuriuose nurodoma šuns sveikatos būklė ir skiepai.

71. Vežti gyvūnus viešojo transporto priemonėmis leidžiama tik specialiuose narveliuose, pintinėse.

72. Ūkinės paskirties gyvūnai turi būti vežami laikantis vežimo taisyklių, kurias tvirtina Žemės ūkio ministerija kartu su Valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba.

VIII. VETERINARINIAI REIKALAVIMAI

73. Visi gyvūnai turi būti tiriami dėl infekcinių susirgimų, skiepijami nuo užkrečiamų ligų, vadovaujantis veterinariniais reikalavimais kiekvienai gyvūnų rūšiai.

74. Šunys, katės, šeškai ir kiti pasiutligei imlūs gyvūnai turi būti vakcinuojami nuo pasiutligės, kaip numatyta Pasiutligės kontrolės reikalavimuose, patvirtintuose Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2007 m. gegužės 11 d. įsakymu Nr. B1-463 (Žin., 2007, Nr. 55-2165), ir turėti dokumentą, kuriuo patvirtinamas gyvūno vakcinavimas nuo pasiutligės.

75. Gyvūno laikytojas turi nedelsdamas pranešti apie, jo nuomone, užkrėstą, užsikrėtusį ar sergantį pasiutlige ar kita užkrečiamąja liga gyvūną Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai arba privačiam veterinariniam gydytojui.

76. Rekomenduojama šunis kasmet skiepyti nuo maro, infekcinio hepatito, gastroenterito, atlikti dehelminizaciją. Gyvūno savininkas privalo turėti bei įgaliotam pareigūnui pareikalavus pateikti gyvūno vakcinavimo pažymėjimą.

77. Jei gyvūnas apkandžiojo ar kitaip sužeidė žmones, kitus gyvūnus, apie tai gyvūno savininkas nedelsdamas turi pranešti Visuomenės sveikatos centrui ir Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai, už agresyvų šunį atsakingas asmuo – ir policijos komisariatui, o gyvūną izoliuoti 10 parų ir sudaryti sąlygas veterinarijos gydytojui jį stebėti. Apkandžioti gyvūnai taip pat turi būti izoliuojami ir stebimi. Gyvūno izoliavimo, stebėjimo sąlygas ir laiką nustato Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba, o išlaidas apmoka savininkas, kurio gyvūnas apkandžiojo aplinkinius.

78. Jei gyvūnas nugaišo dėl nežinomų priežasčių, būtina išsaugoti gaišeną ir apie tai nedelsiant pranešti Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai.

79. Užkrečiamomis ligomis sergančius gyvūnus draudžiama leisti į sveikų gyvūnų laikymo vietas.

80. Operuoti ir gydyti gyvūnus turi teisę tik veterinarijos gydytojai. Visos skausmą sukeliančios operacijos atliekamos nuskausminus. Gyvūnui susirgus, savininkas privalo kreiptis į veterinarijos gydytoją, kad būtų diagnozuotas susirgimas ir paskirtas reikiamas gydymas.

81. Prekiauti naminiais, ūkinės paskirties ir dekoratyviniais gyvūnais galima tik specializuotose parduotuvėse ar turgavietėse (kurių vidaus tvarkos taisyklėse tai numatyta), vadovaujantis Prekybos ūkiniais gyvūnais tvarkos aprašu, patvirtintu Valstybinės maisto ir veterinarinės tarnybos direktoriaus 2015 m. gruodžio 11 d. įsakymu Nr. B1-1093 „Dėl Prekybos ūkiniais gyvūnais tvarkos aprašo patvirtinimo“. Prekiauti naminiais paukščiais ir (ar) vienadieniais paukščiukais galima tik patvirtintose paukštininkystės ūkių veiklos vietose, naminių paukščių prekiautojo patalpose arba Telšių rajono savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymu nustatytose prekybos vietose, vadovaujantis Valstybinės maisto ir veterinarinės tarnybos direktoriaus 2015 m. balandžio 14 d. įsakymu Nr. B1-336 „Dėl naminių paukščių prekybos vietinėje rinkoje“. Prekiauti pavojingų veislių šunimis galima tik specializuotuose tokių šunų veislynuose

KEISTA:

2017-03-07 įsakymu Nr. A1-353

IX. BEŠEIMININKIŲ IR BEPRIEŽIŪRIŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

82. Draudžiama gyvūną padaryti bešeimininkiu.

83. Draudžiama bešeimininkius gyvūnus naudoti tyrimo ir mokymo tikslams, naikinti juos nesugavus, naudojant šaunamąjį ginklą, kitą brutalią įrangą, išskyrus tuos atvejus, kai gyvūnas tiesiogiai kelia grėsmę žmogui ir kitaip jo neįmanoma sutramdyti bei esant epizootijos pavojui, bet tik laikantis veterinarinių sanitarijos reikalavimų.

84. Savivaldybės administracija administracijos direktoriaus nustatyta tvarka organizuoja bešeimininkių gyvūnų augintinių skaičiaus mažinimo savivaldybės teritorijoje veiklą, bešeimininkių ir bepriėžiūrių gyvūnų laikinąją globą, bepriėžiūrių gyvūnų grąžinimą savininkams, pagal kompetenciją dalyvauja įgyvendinant gyvūnų globos organizacijų rengiamas bešeimininkių kačių kastravimo programas.

85. Gyvūnų globėjai turi laikytis Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 15 straipsnyje nustatytų ir kitų teisės aktų reikalavimų, reglamentuojančių gyvūnų gerovę ir sveikatą.

86. Asmuo, priglaukęs bepriėžiūrį ar bešeimininkį gyvūną, ne vėliau kaip per 3 dienas turi pranešti apie tokį gyvūną policijai ar Organizacijai.

87. Jei pagaunamas šuo ar katė, kurio savininką įmanoma identifikuoti (gyvūnas turi žetoną, antkaklį su adresu, yra ženklintas mikroschema ar kitaip), Organizacija privalo pranešti gyvūno savininkui. Pastarasis, atsiimdamas sugautą gyvūną, privalo pateikti galiojančius registracijos dokumentus, įrodančius gyvūno priklausomybę, ir sumokėti už jo laikymą ir priežiūrą nustatytą mokestį. Jei gyvūnas nebuvo iki šiol užregistruotas, savininkas privalo gyvūną pirmiausiai užregistruoti ir tik tada jį atsiimti.

88. Jei savininkas nepraneša apie gyvūno dingimą ar, gavęs pranešimą iš Organizacijos apie rastą jo gyvūną, neatsiliepia, tai savininkas, pasibaigus Civilinio kodekso 4.61 straipsnio 3 dalyje nurodytam terminui, netenka nuosavybės teisių į gyvūną ir yra vertinamas kaip gyvūną padaręs bešeimininkiu.

89. Gyvūno savininkas, įtariamą gyvūną padaręs bešeimininkiu ir gavęs raštišką įspėjimą apie tai, privalo pateikti tai paneigiančią informaciją. Nepateikęs įspėjime prašomos informacijos, gyvūno savininkas vertinamas kaip gyvūną padaręs bešeimininkiu.

90. Bešeimininkiams gyvūnams atsiradus įstaigų, įmonių, organizacijų, daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, garažuose ar jų teritorijose, privaloma pranešti Organizacijai. Organizacijos atstovas, įtaręs užkrečiamos ligos atvejį, apie tai nedelsdamas praneša Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai.

91. Fiziniai ar juridiniai asmenys, suradę ir priglaukę bešeimininkį gyvūną, privalo apie tai pranešti ar pristatyti gyvūną Organizacijai.

92. Draudžiama bešeimininkius gyvūnus laikyti, leisti veistis įstaigų, organizacijų, visų nuosavybės formų bei paskirties įmonių patalpose ir kiemuose, daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, kiemuose, garažuose ar jų teritorijose. Už neleistiną bešeimininkių gyvūnų laikymą (veisimą) patalpose (rūsiuose, laiptinėse ir kt.), kiemuose, garažuose ar jų teritorijose atsako ir bešeimininkių gyvūnų surinkimo, aplinkos kenksmingumo pašalinimo (deratizacijos, dezinfekcijos, dezinfekcijos) išlaidas apmoka fiziniai ir juridiniai asmenys, kurių patalpose, teritorijose benamiai gyvūnai laikomi ir veisiami.

93. Savivaldybės administracija, įgyvendindama bešeimininkių kačių kastravimo programą, atsižvelgdama į gyvūnų globos organizacijų rekomendacijas, nustato bešeimininkių kačių šėrimo vietas. Bešeimininkių kačių šėrimo vietas turi būti parenkamos nuošaliau nuo gyvenamųjų ar visuomeninių pastatų, kad bešeimininkės katės galėtų netrikdomos paėsti. Bešeimininkių kačių šėrimo vietas turi būti pažymėtos aiškiai matomu, ne mažesnius kaip 15 cm pločio ar skersmens ženklu su užrašu, pvz., „Savivaldybės patvirtinta bešeimininkių kačių šėrimo vieta Nr. ...“.

94. Draudžiama šerti bešeimininkius, bepriėžiūrius, laukinius gyvūnus viešosiose, bendrojo naudojimo vietose ar patalpose, daugiabučių namų balkonuose, mėtant maistą, jo likučius iš balkonų, per langus ar panašiai. Laukinius paukščius, išskyrus balandžius ir varninius paukščius, galima lesinti

žiemą, jei tam tikslui įrengiamos ir prižiūrimos lesyklėlės. Bešeimininkės katės gali būti šeriamos tik Savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymu nustatytose vietose, kuriose gali būti įrengiamos specialios šėryklos. Asmuo, šeriantis bešeimininkes kates, turi nuolat prižiūrėti ir tvarkyti bešeimininkių kačių šėrimo vietą (surinkti pašaro likučius, šiukšles, indus ir kt.).

KEISTA:

2017-03-07 įsakymu Nr. AI-353

X. PRAMOGINIAMS IR KITIEMS RENGINIAMS NAUDOJAMŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

95. Bendruosius reikalavimus renginiams su gyvūnais organizuoti, sveikatos reikalavimus gyvūnams, naudojamiems renginiuose, reikalavimus gyvūnams laikyti ir prižiūrėti, prašymų išduoti leidimą organizuoti renginį su gyvūnais nagrinėjimo ir leidimų organizuoti renginį su gyvūnais išdavimo tvarką nustato Veterinarijos reikalavimai pramoginiams ir kitiems renginiams, patvirtinti Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. sausio 2 d. įsakymu Nr. B1-2 (Žin., 2013, Nr. 9-414).

96. Renginių su gyvūnais organizatoriai privalo informuoti Savivaldybės administraciją apie numatomus renginius.

97. Savivaldybės administracija ir Telšių valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba suderina informacijos apie renginius su gyvūnais keitimosi tvarką.

XI. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

98. Leidžiama steigti gyvūnų globos namus, viešbučius, kirpyklas ir kitas šiuos gyvūnus aptarnaujančias įstaigas. Jų veiklą reglamentuoja įregistruoti nuostatai, suderinti su Visuomenės sveikatos centru, Valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba ir Savivaldybės administracija.

99. Savivaldybės administracija kontroliuoja, kaip yra įgyvendinamos Taisyklės. Savivaldybės administracija, įgyvendindama gyvūnų gerovės ir apsaugos reikalavimus, bendradarbiauja su Telšių valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba, Telšių apskrities vyriausioju policijos komisariatu.

100. Asmenys, pažeidę gyvūnų gerovės ir apsaugos reikalavimus, atsako Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

101. Asmenys turi pasirūpinti arba pranešti kompetentingoms institucijoms, gyvūnų globėjams apie sužeistus, sergančius, bešeimininkius, beprižiūrius gyvūnus ir apie žinomus žiauraus elgesio su gyvūnais atvejus.

**MINIMALIOS GYVŪNAMS AUGINTINIAMS
(ŠUNIMS, KATĖMS) SKIRIAMO PLOTO NORMOS**

Gyvūno augintinio rūšis ir svoris kg	Gyvūnui augintiniui skiriamas minimalus plotas m ²			Minimalus plotas, skiriamas gyvūno augintinio vadai (8 savaičių ir vyresniams jaunikliams), m ²	
	bute / name*	patalpoje, laikymo įrangoje**		iki 4 jauniklių	daugiau kaip 4 jaunikliai
		vienam	kiekvienam papildomam		
Katės	10	4	2	2	3
Šunys:					
iki 10 kg	10	4/8***	2/4***	2	3
10–20 kg	15	4/15***	2/7***	3	6
20–40 kg	20	6/25***	2/12***	4	8
per 40 kg	30	6/30***	3/15***	4	12

* – dviejų butų namo bute, daugiabučio namo bute ar individualiame gyvenamajame name;

** – gyvūnams augintiniams laikyti skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje;

*** – pirma ploto norma taikoma šunims, kurie yra laikomi gyvūnams augintiniams laikyti skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje, ir išvedami pasivaikščioti ne rečiau kaip 1 kartą per dieną ne trumpiau kaip 1 valandą arba ne rečiau kaip 2 kartus per dieną ne trumpiau kaip 30 minučių. Antra ploto norma taikoma šunims, kurie yra laikomi gyvūnams augintiniams laikyti skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje, tačiau nė karto per dieną neišvedami pasivaikščioti.

**TELŠIŲ RAJONO TERITORIJŲ, KURIUOSE
GRIEŽTAI DRAUDŽIAMA VEDŽIOTI ŠUNIS, SĄRAŠAS****1. Telšių mieste:**

- 1.1. Telšių miesto stadionas;
- 1.2. Žemaičių muziejaus „Alka“ teritorija;
- 1.3. vaikų žaidimo aikštelės prie Masčio ežero;
- 1.4. Buities muziejaus teritorija;
- 1.5. O. Goeldnerio skveras Kalno g./ Mažoji Kalno g.;
- 1.6. Šv. Marijos ėmimo į dangų bažnyčios teritorija;
- 1.7. Šv. Antano Paduviečio katedros teritorija;
- 1.8. Vyskupų rūmų teritorija;
- 1.9. Rusų ortodoksų cerkvės teritorija;
- 1.10. autobusų stotis;
- 1.11. geležinkelio stotis;
- 1.12. gydymo įstaigų teritorijos;
- 1.13. kapinių teritorijos;
- 1.14. švietimo ir ikimokyklinių įstaigų teritorijos;
- 1.15. paplūdimiai prie Masčio ežero;
- 1.16. centrinė turgavietė;
- 1.17. turgavietė Naujojoje gatvėje.

2. Varnių mieste:

- 2.1. Vyskupų muziejaus teritorija;
- 2.2. Šv. Aleksandro bažnyčios teritorija;
- 2.3. Medininkų aikštė;
- 2.4. Miesto turgavietė;
- 2.5. Varnių pirminės sveikatos priežiūros centro teritorija;
- 2.6. švietimo ir ikimokyklinių įstaigų teritorijos;
- 2.7. autobusų stotis;
- 2.8. Kultūros namų teritorija;
- 2.9. kapinių teritorijos;
- 2.10. paplūdimiai prie Lūksto ežero.

3. Kitur:

- 3.1. švietimo ir ikimokyklinių įstaigų teritorijos;
 - 3.2. paplūdimiai prie Germanto ežero.
-